

Sag T-319/03

Graham French m.fl.

mod

Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber

»Stævning — formkrav — åbenbart, at sagen ikke kan antages til realitets-
behandling — erstatningssøgsmål«

Rettens kendelse (Femte Afdeling) af 20. februar 2004 II - 771

Sammendrag af kendelse

Retspleje — stævning — formkrav — fastlæggelse af søgsmålets genstand — kort fremstilling af søgsmålsgrundene — påstand om betaling af erstatning for skade forvoldt af en fællesskabsinstitution

[Domstolens statut, art. 21, stk. 1, og art. 53, stk. 1; Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c) og d)]

I henhold til artikel 21, stk. 1, i Domstolens statut, der i medfør af artikel 53, stk. 1, i samme statut samt Rettens procesreglement artikel 44, stk. 1, litra c) og d), finder anvendelse på Retten, skal en stævning navnlig angive søgsmålets genstand og indeholde påstandene samt en kort fremsstilling af anbringenderne. Disse angivelser skal være så klare og præcise, at sagsøgte får mulighed for at tilrettelægge sit forsvar og Retten for at træffe afgørelse, eventuelt uden yderligere oplysninger. Såfremt et søgsmål efter de nævnte bestemmelser skal kunne admitteres, er det af retssikkerhedshensyn og af hensyn til en god retspleje nødvendigt, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, om end kortfattet, men dog konsekvent og forståeligt, fremgår af selve stævningen.

For at opfylde disse krav skal en stævning, hvori der nedlægges påstand om erstatning for skader forvoldt af en fællesskabsinstitution, indeholde en sådan angivelse af omstændighederne, at det kan fastslås, hvilken adfærd fra institutionens side der sigtes til, grundene til, at sagsøgeren mener, at der består en årsagsforbindelse mellem adfærden og den skade, der påstås at være lidt, samt skadens karakter og omfang.

(jf. præmis 13 og 14)